

EDITURA PARALELA 45

frontiere
de
comunicaj

Redactare: Mihaela Pogonici
Tehnoredactare: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea
Design copertă: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BAKER, TOM

Băiatul care dădea cu piciorul în porci / Tom Baker ; il. de David Roberts ;

trad. din lb. engleză de Martin Zick. - Pitești : Paralela 45, 2018

ISBN 978-973-47-2860-2

I. Roberts, David (il.)

II. Zick, Martin (trad.)

821.111

The Boy Who Kicked Pigs

Tom Baker

Text copyright © Tom Baker, 1999

Illustrations copyright © David Roberts, 1999

Copyright © Editura Paralela 45, 2018

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparelela45.ro

TOM BAKER

Băiatul care dădea cu piciorul în porci

Ilustrații de David Roberts

Traducere din limba engleză de
Martin Zick

Editura Paralela 45

Catolic născut în cartierul irlandez din Liverpool în 1934, Tom Baker a încercat rând pe rând să devină călugăr, marinar și constructor, după care a ales scena. După un început greoi, a ajuns să apară în reprezentații ale Teatrului Național, să lucreze cu Pasolini și la Hollywood, iar în cele din urmă să apară ca figură prominentă în serialul BBC de mare răsunet *Doctor Who*.

Robert are un gând răutăcios.

Sâmbătă, 13 iunie. Astăzi Robert Caligari o să moară. E o zi minunată. Sandway, în Kent, lângă Lenham, care, dintre toate satele țării, e la cea mai mare altitudine. E 7.30 dimineața. O zi din genul celor care te fac să te bucuri că trăiești. Și pe deasupra e sâmbătă. Să fii tânăr într-o sâmbătă călduroasă de iunie e de-a dreptul minunat. Și azi e ziua în care Robert Caligari o să moară.

Are treisprezece ani și a trăit toată viața în satul Lenham. Patru mii șapte sute și patruzeci și cinci de zile petrecute în același sătuc, iar astăzi, în 13 iunie, o să moară. Nu știe asta. În orice caz, nu încă.

Asta-i chiar o poveste foarte tristă și îngrozitoare. E o poveste de groază nediluată. E povestea unui copil considerat un monstru. Cei care ar trebui să se priceapă la chestiile astea, adulții, au spus după aia că era palid dincolo de orice imaginație.

Palid dincolo de orice imaginație.

Chestii de genul ăsta spun adesea maturii atunci când nu prea știu despre ce vorbesc. Era palid dincolo de orice imaginație, zic. Dar poți să-ți faci singur o idee despre asta când afli ceva despre Robert Caligari.

Când am început să scriu povestea asta, am rugat câțiva oameni maturi să se uite peste prima schiță. Știi ce-au zis? Hai, încearcă să ghicești! Ai dreptate! Te-ai prins din prima! Au zis: Cine a scris chestia asta cu palid dincolo de orice imaginație e bolnav la cap. Asta au zis. În orice caz, nu prea-mi pasă ce-au spus. Povestea s-a întâmplat, iar eu trebuie s-o scriu, asta e. Iar dacă te hotărăști s-o citești, noroc bun, zic. Tu decizi. Și dacă-ți place, poți să-mi spui, chit că unii adulți s-ar putea să considere că ai probleme la mansardă. Și dacă nu-ți place, unii oameni maturi o să fie încântați, gândindu-se că ești de partea lor.

Dacă tot am ajuns să vorbim despre cine cu cine e de acord, să-ți vând un pont. Pontul ăsta e bine intenționat, așa că nu te supăra prea tare. E doar între noi doi. E un pont care iradiază forță, ca pontul unui scamator, dacă pricepi ce vreau să zic.

E pur și simplu ăsta: de câte ori ai orice, repet, *orice* de-a face cu vreo formă a autorității, fii întotdeauna

A ieșit bine, polițistule!

politicos. Nu, nu, stai așa, stai! Nu înseamnă să te târăști, mai ales nu să te târăști. Doar să fii politicos și să zâmbești nițeluş. De ce? Pentru că asta-i încurcă. Dacă reușești să faci asta, o să descoperi că ai puterea de a obține cam tot ce vrei de la oameni. Dacă-ți spune careva că nu e o idee bună să treci pe roșu, o să te gândești că e cam nătâng, clar. Însă, oricât de clar ar fi, sfatul e corect, nu? La fel ca politețea calmă, binevoitoare. Zic binevoitoare fiindcă există, desigur, o politețe vicleană, zâmbitoare și sarcastică și care nu e deloc politețe. O vezi adesea la cinema sau la televizor. Iar la teve stârnește întotdeauna râsul și pare o chestie foarte deșteaptă. Dar în viața reală e greu să funcționeze vreodată și-i face pe ceilalți să te urască. De fapt, adesea duce la o încăierare și uneori cineva e chiar omorât. Politețea e o formă de limbaj și o atitudine care produce un profit real pentru un tânăr. Îți dă puteri aproape magice.

În felul ei, are aproape aceeași forță ca și banii. Poate cumpăra cooperarea oamenilor. Și e drăguț să ai putere asupra oamenilor. Oricine spune că nu-i drăguț bate câmpii. Încearcă doar câteva minute și o să înțelegi atunci când simți satisfacția puterii.